

TARTALOM

- Szövetségi kongresszus volt Ballán
- Lelkipásztoravatás Lónán és Sámsonban
- Arcképcsarnok: Ilonka Mihály
- Felvételizz a teológiára!
- Ifjúsági hétvége volt a Székelyföldön
- Missziókerületi női alkalom Krasznán

„Bár Jézus Krisztus missziós stratégiája az, hogy az övéi szeressék egymást, és ebből a világ megismerje Őt, sajnos, nagyon hiányos a mi szeretetünk még a testvéreink felé is, nem-hogy az ellenség irányába! Az ember mindig a kikapukat kereste: ki az én felebarátom? A zsidók úgy vélték, hogy csak a honfitársaik, és azok, akiknek a hitük is ugyanaz, tartoznak ide. Mi kinek tartozunk szeretettel?”

A helyi gyülekezet tekintélye az egyház globalizációjának korában (I.)

Olyan időköt élünk, amikor a gyülekezet önmaga globalizációja felé vette az irányt. Vannak olyan gyülekezeteink, amelyek alkalmait közléstetik az interneten, s azok bárhol és bárki számára követhetők. Minden nagyobb településen több gyülekezet is van, ilyen módon lehetőség van a gyülekezetlátogatásra azonkívül is, ahova tartozunk. Napjainkban az utazás is könnyű, ezért nemcsak a lakóhelyünkön lévő gyülekezeteket látogathatjuk, hanem rendszeresen részt vehetünk más településeken működő gyülekezetek istentiszteletein is. A különböző felekezeti színezetű gyülekezetek közti hitelvi és hitgyakorlati határvonalak egyre kevésbé kivehetők; széleskörű a különböző evangéliumi felekezet-hez tartozó gyülekezetek közötti együttműködés. És még hány és hány jele van az egyház globalizációjának!

Természetesen ennek vannak előnyei és hátrányai is. Az előnyök közt a következők említethetők: egy település *evangelizálása* a gyülekezetek közötti együttműködés által, az egymástól való tanulás kölcsönös interakciók által, közösség és egység az újjászületett keresztyének között, beteljesítve az Úr Jézus gyermekei egységéért mondott imáját. Hátrányok is vannak: a helyi gyülekezet tagjai részvételének és következetes bekapcsolódásának hiánya

(folytatás a 3. oldalon)

:: HAVI KÖZ ::

Elpusztult az mariupoli (Ukrajna) „Bethany” baptista imaház. Miközben Ukrajna-szerte milliók küzdenek azért, hogy egy ostrom alatt álló országban túlélhessék a szörnyű megpróbáltatásokat, addig Mariupol városa szembesült az elképzelhetetlennel. Ennek az Azovi-ten-

A mariupoli imaház a bombázás előtt és után

ger északi partján fekvő gyönyörű városnak hetek óta könyörtelen bombázást kell elszenvednie. A képen a Bethany Baptista Gyülekezet lerombolt imaháza látható, amelyet békeidőben aktív szociális és evangéliumi szolgálatáról ismertek, amely most a bombázás sebeit viseli. Bár elszenesedett, a kereszt megmaradt. És így van az ukrán baptisták elszántságával is, akik hűségese maradtak Istenhez, szolgálnak honfitársaik felé még a háború tombolása közepette is. (Magyar Baptisták Fóruma, FB)

Minden vádat ejtettek a Biblia idézése miatt megvádolt finn keresztyén parlamenti képviselő ellen, akit a homoszexuálisok diszkriminációjával és gyűlöletkeltéssel vádoltak meg. A bíróság kimondta: Räsänen a szólásszabadság és a vallásszabadság törvényes határain belül beszélt. Minden vádat ejtettek Päivi Räsänen ellen, aki még 2019-ben vonta kérdőre a lutheránus egyházat egy LMBTQ-rendezvénynek nyújtott támogatásával kapcsolatban, a következő bibliai verset idézve Twitter-bejegyzésében: „Ugyanúgy a férfiak is elhagyták a női nemmel való természetes érintkezést, és egymás iránt ébredt vágy bennük: férfiak férfiakkal fajtalanzkodnak, de el is veszik tévelygésük méltó büntetését önmagukban” (Róm1). A politikust kisebbség elleni gyűlöletkeltéssel vádolták. Päivi Räsänen képviselő és Juhana Pohjola püspök

sajtótájékoztatót tartottak, ahol elmondták, nagyon megkönnyebbülték a döntés után. „Megtiszteltetés, hogy megvédhettük a szólásszabadságot és a vallásszabadságot. Remélem, hogy senki másnak nem kell ilyen meghurcoláson keresztül mennie a jövőben” – mondta a volt finn belügyminiszter. Räsänen hozzátette: „Boldog vagyok, hogy beszélhettem Jézus Krisztus evangéliumáról és az általa hozott üdvösségről. Az alapvető probléma az, hogy az evangélikus egyház nem képviseli Isten Igéjének, a Bibliának a megbízhatóságát. Itt kezdődött minden. Véleményem nem tér el a lutheránus egyház házasságról szóló hivatalos nyilatkozatától. A rendőrség minden vizsgálat után megkérdezett, hogy hajlandó lennék-e visszavonni a szövegemet. Nemet mondtam. Nem fogok bocsánatot kérni azért, amit Pál apostol írt.” Räsänt megkérdezték, hogy a jövőben idéz-e még majd a Bibliából. „Persze – válaszolta – remélem, mindannyian megteesszük ezt. Keresse meg a Bibliát a könyvespolcán, olvassa el, és olvassa el a maga kontextusában.” (Forrás: Hetek)

Újra itt a SPORTTÁBOR és a ZENETÁBOR!

Örömmel hirdetjük, hogy a nyáron újra lehetőség lesz a gyerekeknek és tiniknek **VISZ- táborokban** részt venni a Hargitán. **2022. július 4-9. között Sporttábort** szer-

vezünk a Hargita Keresztyén Táborban, befejezett II-VIII. osztályosok számára. **Jelentkezési határidő:** 2022. június 15. A táborban való részvétel nem kötött egy adott sportágban való jártassághoz. Ha most szeretné a táborozó az alapokat letenni egy adott sportágban, vagy haladóként tovább szeretne fejlődni, akkor is nagyszerű lehetőség e tábor. **Jelentkezés** az alábbi honlapon: <https://sporttaborahargitan.wordpress.com>. Minden, a Sporttáborttal kapcsolatos további információ megtalálható az említett honlapon.

2022. július 17-23. között újra megrendezésre kerül a **Zenetábor** a Hargita Keresztyén Táborban 7-16 éves résztvevők számára. Elsősorban olyanok jelentkezését vár-

juk, akik nem teljesen kezdők az adott hangszeren, hanem már elkezdtek zenei tanulmányaikat. A zenetáborba való jelentkezés a Zenetábor honlapján található **Jelentkezési lap**on történik. A helyek beteltével a jelentkezés lezárul. Minden, a Zenetáborttal kapcsolatos további információ megtalálható az említett honlapon: <https://zenetaborahargitan.wordpress.com> (A VISZ-vezetősége)

(folytatás az előző oldalról)

abban a gyülekezetben, amelyhez tartoznak, *tudatlanság* annak a gyülekezetnek a hitelveit, tanítását és gyakorlatát illetően, amelyben tagok. Ennek eredménye a helyi gyülekezet és lelkipásztor tekintélyének aláásása, a helyi gyülekezet fontosságának alábecsülése, de a helyi gyülekezettel, annak tanításával és gyakorlatával való azonosulás és az ahhoz való kötődés kifejezésének elhanyagolása is. Ennek következtében az egyház globalizációja sajnálatos módon ösztönzi az „egyházi kóborlást” és a lázadást a helyi gyülekezet tekintélye ellen.

Ezek az előnyök és hátrányok segítenek megérteni, miért szükséges fenntartanunk egy *egyensúlyt* az egyetemes egyház és a helyi gyülekezet, az eszkatológiai¹ és a földi egyház között, valamint az én gyülekezetem és az utca túloldalán, vagy a szomszédos helységben működő gyülekezet között. Az egyház globalizációja az eszkatológiai egyház előrevetítése, de nem szabad beleesnünk az „itt és most” eszkatológiájának szélsőségébe (azaz az „over-realized eschatology” vagy a „megvalósult eszkatológia” túlhangsúlyozásába²). Itt és most élünk, a helyi gyülekezetben, de itt és most látjuk az eszkatológiai, egyetemes, egyesített egyház körvonalait is, amely csak Isten országának eljövételével válik majd valósággá.

Az egyház globalizációja felé mutató tendencia fényében sok lelkipásztor és tanító közzéteszi a gyülekezet istentiszteleteit és/vagy prédikációit az interneten, a hívők pedig követik őket. Csakhogy a virtuális térben megjelenő tanítók és tanítások áradatában szükségünk van tisztánlátásra és kritériumokra, amelyek alapján eldönthetjük, hogy mit és kit hallgassunk.

Azokat a tanításokat és tanítókat, akik az internet nyilvános terében jelennek meg üzenetükkel, a következő kategóriákba sorolhatjuk:

- Van olyan tanítás, amely jó, a Szentírást és Krisztust prédikálja, és az igeszólo ezt őszinte indítekból teszi. Az ilyenek például közzéteszik prédikációikat (és istentiszteleteiket) az interneten, hogy azon nemhívők számára is elérhetőek legyenek, akik nem lépnének be egy egyházi épületbe, de a YouTube-on szívesen megnézik, még ha pusztán kíváncsiságból is. Azon gyülekezeti tagok felé is irányul ez, akik testi gyengeség miatt nem tudnak részt venni az istentiszteleten, de szeretnének kapcsolatban maradni a gyülekezettel.
- Van olyan tanítás, amely jó, a Szentírást és Krisztust prédikálja, ám a prédikáció mögött álló motiváció, cél, szándék és filozófia helytelen. Ezeknek a tanításoknak a hirdetői azért prédikálnak, hogy népszerűsége, követőkre, pénzre tegyenek szert, vagyis rútnyerességvágy hajtja őket.

■ Más tanítások teljesen tévesek, és olyanoktól származnak, akik egyenesen tévtanítók, mert valami mászt prédikálnak, mint amit az evangélium vagy Krisztus, ám hiteles prédikátorokként állítják be magukat. Ezek a prédikátorok általában új és addig nem hallott tanításokkal és magyarázatokkal állnak elő, vagy kihangsúlyozzák a Szentírás egy-egy tanítását anélkül, hogy az egész Szentírás fényében magyaráznák azokat, elhanyagolva az értelmezés egyik elismert elvét, eltorzítva az Igét.

■ Más tanítások őszinte igehirdetőktől származnak, rejtett motivációk nélkül, de a Szentírás tanításait emberi tanításokkal keverik össze, tudatlanságból vagy azért, hogy nem szentelnek megfelelő figyelmet a Szentírás helyes értelmezésének. (folytatjuk)

(Románból fordította Zsemlye Alfréd lp.)

¹ **Eszkatológia, eszkatológiai:** A végső dolgokkal foglalkozó teológiai tudományág, a görög *eszkhatosz* (utolsó) szóból eredően.” [Bruce Milne, *A megismert igazság* (Budapest: Baptista Kiadó, 2014), 417.] Olyan témákkal kapcsolatos ez a tanítás, mint *halál, feltámadás, utolsó ítélet, végső állapot, és a világ vége*. A fogalom ugyanakkor utal egy sor eseményre is, amelyben az ítélet és megváltás egymás mellett fokozatosan bontakozik ki, és halad a kiteljesülés felé. Így a kifejezés utal Isten fokozatosan kibontakozó és a végidőkben kiteljesedő céljára és tervére is. [„*Eschatology*”, *The Concise Evangelical Dictionary of Theology* (Grand Rapids: Baker, 1991).]

² **Over-Realized Eschatology:** A kifejezés arra a felfogásra utal, mely túlhangsúlyozza a vég várásának a jelenben történő beteljesedését. Az egészséges újszövetségi tanítás viszont úgy beszél az ószövetségi várakozásról és Isten ígéreteiről, mint amelyek az újszövetségben Krisztus által már most beteljesedtek, a végkifejlet elérkezése nélkül. Bár a „már most” és a „még nem” közötti feszültséget még nem lehet feloldani, de az egyensúly fenntartása köztük fontos az egészséges, biblikus tanításhoz. A már megvalósult eszkatológia elmélete („túlrealizált” eszkatológia) épp ezt az egyensúlyt borítja fel, hasonlóan ennek ellenpárjához, amikor az ígéretek jövőben való kiteljesedése (futurisztikus eszkatológia) homályosítja el azoknak a jelenben, részben megvalósuló beteljesedését. (Dr. Borzási Pál)

Corin Mihăilă

A szerző a nagyváradi
Emanuel Egyetem adjunktusa, a város szülötte.

Az imameghallgatás, a kitartás és a helyreállítás ideje

– megtartotta éves kongresszusát a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

„Hiszem, hogy ez lesz az első és utolsó maszkos kongresszusunk”, mondta tavaly Zilahon, a Szövetség munkakongresszusán Pardi Félix elnök. Sokan könnyörtöngtünk, hogy ez valósággá váljon, és Isten meghallgatta az imáinkat: 2022. április 2-án Szilágyballán mosolyogva, korlátozások nélkül szoríthattunk kezét egymással. Imádkozunk, hogy a háború árnyéka ugyanígy tűnjön tova Isten szeretete melegének hatására.

A kongresszuson nagy számban igyekeztek megjelenni a testvérek az ország minden sarkából: a 215 lehetséges gyülekezeti küldöttről közel 160-an jöttek el.

Az alkalmat bevezető imaalkalmat Veress Ernő helyi, és Papp Lénárd magyarlónai lelkipásztor vezették. Előbbi a Zsidókhoz írt levél 10. fejezetét idézve beszélt a hitben való kitartásról, röviden felidézve a ballai gyülekezet 118 éves történetét. Elmondta, hogyan jött létre annakidején a gyülekezet, majd hogyan érte el az ébredés, de azt is, miként próbálta meg a közösséget az elvándorlás, és hogyan tekintenek mégis hittel a jövőbe, hogy „lesznek hazatérők, megtérők, megújulók, és lesz ébredés”. „A hit emberei ugyanis mindig felfelé néztek, előre néztek. Ezért nem hátrálhatunk meg.” Az általunk ismert meghátráltakért is imádkoztunk, majd Papp Lénárd ugyanazon ige alapján állapította meg, hogy a bűn előtt és különböző, veszélyes helyzetekben helyes, ha elővigyázatosak vagyunk, és kerüljük ezeket a helyzeteket.

Szokás szerint a Szövetség elnöke köszöntötte a gyülekezetek küldöttjeit a szervezet XXXII. kongresszusán a Jer 5:22 alapján: „Eszükbe sem jut, hogy féljék Istenüket, az Urat, aki az őszi és a tavaszi esőt megadja a maga idejében, és biztosítja az aratásra rendelt heteket.” „Izraelben a termés az éghajlattól függ, az éghajlat pedig Istentől. Ugyanígy van a belső, láthatatlan világban is. Így ad Isten – kezdetként – korai esőt minden szolgálatra. Történelmileg is átéljük ezt a korai esőt, nem voltunk annyira igényesek, megelégedtünk, ha Isten jelenlétét érzékeljük. De ezeknek az időknek már vége. És Jeremiás azt mondja itt, hogy Isten ad késői esőt is.”

Egész Erdélyből 155 gyülekezeti küldött hallgatta meg az elnök, a főtítkárt és a gazdasági vezető beszámolóit. A Szövetség elnöke háláját fejezte ki a vezetők konstruktív és békességre törekvő szolgálatáért, de a lelkipásztorokért is, egyenként. Borzási Pál főtítkárt testvér köszönetét mondta el a lelkipásztorok és a missziókerületek titkárai felé, akik, bár ez nem volt zökkenőmentes feladat, oroszlánrészt vállaltak a Szövetség személyi adatbázisának elkészítésében és naprakésszé tételében, pontosításában. A levelezési munka terheire is rámutatott, valamint elmondta, hogy a főtítkárnak jutott szerveztünk képviselőjének kiváltsága is a Román Baptista Uniónál, az Európai Baptista Föderációnál, vagy a Magyar Baptisták Világszövetségében. Rajna Ottó, gazdasági ügyekért felelős titkárhelyettes a szövetségi járulék 89%-os befizetését, a lelkipásztori fizetések beküldését értékelte, kiemelve, hogy vannak nagyobb gyülekezetek, amelyek más lelkipásztorok fizetését is támogatják. Biztatta a gyülekezeteket arra, hogy vegyék figyelembe az elnökség kéréseit, amikor a lelkipásztorok fizetésemeléséről van szó. Az ukrainai menekültek megsegítésére 233.000 lej gyűlt össze a Szövetséghez tartozó gyülekezetek gyűjtéseiből, amelynek továbbítása a rászorulóknak felé folyamatban van. A gyülekezetplántálás területén most Nagykárolyra esett a fókusz, ahol bár valamikor volt gyülekezet – és imaház, amelyet a magyar közösség birtokolt – ez megszűnt, és most csak román nyelvű gyülekezet van. Most Oláh Elemér és felesége vállalta, hogy úttörő munkát kezd a helységben. Veress Efraim, majd Giorgiov Adrián lelkipásztorok javasolták, hogy a házasságra készülő jegyeseket lehetőleg minden gyülekezetben, körzetben részesítsék lelkigondozásban, felkészítésben, valamint arra, hogy a házasságkötés lehetőleg a helyi lelkipásztor részvételével történjen. Felhívás történt a népszámlálásban való részvételre, amely meglehetősen nehezen indult a romániai magyar közösségen belül, de igen fontos a felekezeti és nemzeti hovatartozásunk megvallása szempontjából. Felszólalt Kelemen Szabolcs lelkipásztor is, aki családjá-

val nemrég érkezett haza a háború sújtotta Ukrajnából, ahol éveken át folytatott missziómunkát. Szűcs Ottó Károly lelkipásztor a fogyatékkal élőknek ajánlott fel eszközöket, segítséget az általa vezetett alapítvány nevében, és kérte a gyülekezeteket az együttműködésre ezen a területen. A világjárvány két évében elég sok ilyen – egyébként drága – eszköz raktáron maradt.

Az alkalom záró részében Király Tibor, nyugdíjas szilágyballai lelkipásztor hirdetett ígét a 80. Zsoltár alapján a közösség lelki helyzetképének megállapításáról, a helyreállítás lehetőségeiről, majd az ebből fakadó áldásokról. Izrael fejlődésének leírására a szőlő képét használja a zsoltárt szerző Ászáf. „Kenyér helyett könnyel etetted őket, bőségesen adtál inni könnyeket,” mondja a zsoltár. De hogyan került a választott nép ilyen helyzetbe? Úgyhogy megvetették az Isten követének beszédét, és őt magát kigúnyolták, a prófétákból gúnyt űztek, üldözték őket. Milyen a mi, mai helyzetünk? Jó. Leg-

alábbis anyagilag: a forradalom óta 20 gyönyörű imaházunk épült, még többet felújítottunk. Anyagilag gyülekezeteink jobban állnak, mint valaha. Ugyanakkor, ami a lelki életet illeti, megritkultak gyülekezeti alkalmaink, leuralt bennünket a mammon, és sok esetben megbarátkoztunk az ital használatával. És ott van a divat, az anyagi versengés. Átalakult, visszaesett a zenei szolgálat, a kórusok nevelése, pedig ez különböztette meg a baptistákat a népegyházaktól. Ami évtizedekkel ezelőtt gyülekezeti fegyelem volt, az most törvénykezés és ítékezés. Az elválás és újrarázódás itt dönget a kapuinkon. Király testvér a helyreállítás lehetőségét és az ezt követő áldás reménységéről is szólt.

A közös ebéd a régi szép, járvány előtti időket idézte, amikor szorosan egymás mellett ülve beszélgettünk, finom töltöttkáposztát falatozva. Ezért és a figyelmes fogadtatásért is köszönet szilágyballai vendégfogadóknak és dicsőség (mindenért) Istennek!

Gönczi Géza

Felvételi hirdetése teológiai tanulmányok végzésére

A BTA felvételit hirdet a 2022/2023-as egyetemi évre a következő szakokon:

1) lelkipásztori szak - alapképzés (BA- licenciátus diploma). A más igei szolgálatra készülők a **hitoktatói képzési irányt** választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi - és nő tagjai.

A képzés a lelkipásztori szakon 8 félévet ölel magába (ez érvényes a hitoktatói képzési irányra is).

2) Kántor szak - alapképzés (BA- licenciátus diploma). Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi - és nő tagjai. A képzés 6 félévet ölel magába.

3) Szintén a 2022/2023-as egyetemi évre hirdetünk felvételit mesterképzésre (MA), a baptista teológia tagozaton azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai- valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket. A képzés 4 félévet ölel magába.

4) A mesterképzésen belül lehet jelentkezni zenei specializációra is. Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi - és nő tagjai, akik rendelkeznek már licenciátus diplomával bármilyen szakterületen.

A képzés minden szakon magyar nyelven történik.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: <http://www.rmbgysz.ro/teologia>

További információk végett érdeklődni lehet a nagyváradi Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál: (e-mail: teologia@rmbgysz.ro, tel.: 0735-500 700)

Jelentkezési határidő: június 30.

Józsue, a szolgálattevő

– Szolgálattevők találkoztak Szilágyperecsenben

Február 26-án a szilágysági missziókerület szolgálattevőknek szervezett konferenciát. Valamivel több mint száz személy vett részt ezen a különleges rendezvényen, Szilágyperecsenben. Az ukrainai háború híre a legtöbb személy gondolatában ott volt, ezért nagyon jó volt imádságban járni Isten elé már az alkalom elején. Kulcsár Efraim, a perecseni gyülekezet elöljárója buzdított imádságra, kérve, hogy imádkozzunk fiatal szolgálattevőkért, hiszen az elmúlt két év mindenki számára nehéz időszak volt, fiatal szolgálattevőkre pedig szükség van, bár az elmúlt évek változásai nem feltétlenül segítették elő fejlődésüket. Jó volt letenni a terheket és emlékezni arra, hogy Mózes mindenben Isten vezetése alatt volt. Isten beszélt Mózesrel és ő akképpen cselekedett, amint az Úr mondta. Nekem ez különösen sokatmondó volt, hiszen minden szolgálattevőnek kísértés lehet, hogy a maga feje után menjen. Napjainkban életbevágó Isten népe számára, hogy olyan vezetői, szolgálattevői legyenek, akik nemcsak okosak vagy okoskodók, hanem elkéri Isten vezetését és aszerint vezetik a gyülekezetet.

Az alkalom folytatásában egy bibliatanulmány keretében hallgattuk meg Borzási Pál lelkipásztor szolgálatát *Józsue*ről, *mint szolgálattevőről*. Lépésről-lépésre figyelhettük meg, hogyan alakította az Úr Józsue személyét a szolgálatra. Miként vált Mózes segítőtjéből erős, Isten szerinti szolgálattevővé. Érdekes volt megfigyelni, mennyire követte Mózes szolgálatának a modelljét, először engedelmeskedve neki, aztán pedig követve mindazt, amit látott tőle. Jó vezetővé akkor válunk, ha tudunk szolgálói lenni másoknak, ahogyan Józsue hosszú évekig szolgált Mózesnek – mondta az előadó. A másoknak való szolgálatban Isten sok mindenre megtaníthat, legfőképpen az alázat gyakorlására. Józsue megtanulta Mózesről, hogyan kell az Úr előtt állni és elvenni a kijelentést

tőle. Fiatal szolgálattevőként nem lehet annál nagyobb célunk, mint az Úr jelenlétét megismerni és a vele való kapcsolatból táplálni az emberek felé irányuló szolgálatunkat. Nem új igazság, mégis sokszor megfélekedünk arról, hogy még Isten által felhatalmozott vezetőként is *tévedhetünk*, és nem gondolkodunk helyesen Isten népéről. „Tévedni emberi dolog”, ez alól pedig Istennek emberei sem kivételek. A szolgálattevők kiegészítik egymást, ha egymás tanácsára, figyelmeztetésére odafigyelnek, ez segít észrevenni és kijavítani a hibáinkat. Józsue életéből azt is megláthattuk, hogy még azok között is, akik a prófétaság lelkét kapták megtöntenhet, hogy egyfajta *féltékenység* támad közöttük. Fontos felismernünk és megfelelően kezelni ezt. A féltékenység könnyen megrothatja a szolgálattevők közti kapcsolatot. Nagy segítség lehet, ha odafigyelünk szolgatársaink figyelmeztetésére és igyekszünk a saját feladatunkban a lehető legjobban helytállni. Pál testvér rámutatott, hogy Józsue *több személlyel is együtt kellett munkálkodjon*: Mózes, Eleázárral vagy Izráel véneinek közösségével, így nekünk is fontos jól együttműködni szolgatársainkkal. Sőt, szeretnünk kell együtt szolgálni, örülni másoknak, bátorítónak és segítségnek lenni szolgatársaink számára. Józsue élete még egy fontos dologra világít rá, ez pedig az, hogy szolgálattevőként *hitet kell ébresszünk* másokban. Józsue a Kánaánt ki-kémlelő kémek között volt, de ő nem lehangolta az embereket, hanem hitet árasztott magából. Nagy kiváltság így hirdetni Isten ígését, így megélni az élet nehézségeit, hogy amikor az emberek minket látnak vagy hallanak, akkor az ő lelkükben is hit ébred. Így nőtte ki magát a fiatal Józsue, Mózes szolgálja egy olyan vezetővé, aki alkalmas volt arra, hogy Isten népét megtartsa a szövetségben és bevezesse az ígéret földjére.

Az előadást követően lehetőségünk volt kisebb csoportokban beszélgetni. Fiatalabb és idősebb szolgálattevők is megoszthatták gondolataikat, tanácsaikat a mentorálásról. Sajnos azt kellett meglássuk, hogy kevés szolgálattevőnek van tanácsadója, nehéz ebben a rohanó világunkban erre időt szakítani. Kevesen tudunk igazán mély kapcsolatokat kiépíteni annak érdekében, hogy egymást erősíteni tudják. Fontos üzenete volt a beszélgetésnek és az előadásnak, hogy nem elég csak imádkozni a szolgálattevőkért, igyekeznünk kell olyan emberekké válni, akik mellől kinőhetnek Isten népének új vezetői.

Az elkövetkező évek fontos kérdése lesz, hogy tudunk-e olyan szolgálattevőkké válni, akik az Úr előtt állnak, meghallják az Ő vezetését és ezt hitelesen közvetítik a gyülekezetnek? Ezzel együtt pedig együtt tudunk-e munkálkodni másokkal, meglátva és erősítve azokat, akik mellettünk majd felnőnek a szolgálatra.

Szabó Szilárd lp., Szatmárnémeti

Lelkipásztoravatás a szilágysámsoni gyülekezetben

Különleges, örömteli alkalomra gyűltünk össze 2022. március 13-án a sámsoni baptista gyülekezetben helybeliek és a vendégek Zsemlye Alfréd lelkipásztor avatásának megünneplésére. A házigazda, Gergely Pál nyugalmazott lp. által elmondott köszöntés után Gyulai Zoltán, a gyülekezet egyik elöljárója olvasott ígét majd buzdította imádságra a gyülekezetet. Megemlítette, hogy ugyanaz a dátum, amely gyülekezetünk történetébe örömmünnepként íródik be, a környező országokban a háború dátumát jelenti. Beszélt a kézzel való történő ima jelentőségéről, mely nem pusztán formáság, hanem Isten kiáradó áldásaiért való könyörgés. Moroz Tamás bihari lp. az Efézusi Levelet idézte (4:7, 11-13), hangsúlyozva, hogy Krisztus az, aki rendel pásztorokat, tanítókat a gyülekezetek számára, és az Ő gondoskodása, akaratát által talált egymásra ez esetben is pásztor és gyülekezet: miközben ugyanis Zsemlye Alfréd, még teológiai hallgatóként családjával és barátaival szolgálati helyért imádkozott, a sámsoni gyülekezet pásztorért, munkásért könyörgött.

Fazakas György hadadnásdasi lp. ünnepi igehirdetése a Jn 4:31-38 alapján a pásztor és gyülekezet közös céljáról, Isten országának építéséről, Jézus „titkos eledeléről”, ami az Isten akaratának keresése és teljesítése, a lelki látás szükségességéről a munkamezőn, az elrendelt idők felismerésének fontosságáról szólt.

Szűcs Sándor belényesi lp., az avatóbizottság elnökeként az ApCsel 13. részéből olvasott ígét, majd Zsemlye Alfréd bizonyágtétele következett, melyben megtérését és szolgálatra való elhívását ismertette. Testvérünk, megtérését követően 2010-ben merítkezett be az érszőlősi gyülekezetben. Egyetemre járt, és dolgozott is már, miközben újból és újból hallotta Isten szolgálatra hívó hangját, különösen az 1Tim 4: 12-16 igeszakasz által. Engedve a hívásnak felvételizett 2017-ben a baptista teológiára, Nagyváradon. A teológiai évek alatt istenfélő segítőtársra talált Bóné Gréczi Loretta Cecília személyében, akivel 2019-ben házasságot kötöttek. A 2021-es esztendő a tanulmányok befejezésének és a sámsoni gyülekezet meghívásának éve is volt, amikor az igenek találkoztak, és Isten áment mondott az imákra.

Az avatóbizottság tagjai, Bándi Sándor, Fazakas György, Bálint Pál, Szűcs Sándor, János Csaba, Gergely Pál lelkipásztorok hitelvi kérdéseket tettek fel, amelyekre Zsemlye Alfréd a Biblia tanítása alapján válaszolt. Ezután a fent említett testvérek kézzel való imádkoztak az új lelkipásztorért, majd az énekkar énekelt az ároni

Fotók: Zsemlye Loretta

áldást Szabó Csaba vezetésével. Szűcs Sándor lp. köszöntötte a frissen felavatott lelkipásztort, átadva a lelkipásztori címét igazoló okiratot. Bántó Zoltán, a sámsoni gyülekezet elöljárója és a község polgármesterének üdvözlő szavai következtek a Zsemlye házaspár felé, majd Rác Tamás szólt a körzethez tartozó mocsolyai gyülekezet képviselőjében. Ezután Szász Bálint Róbert sámsoni református lelkész adott át igei köszöntést, majd Szabó Róbert, a margittai gyülekezet és körzet képviselőjében beszélt a felavatott lelkipásztor ifjúkoráról, a margittai gyülekezetben és körzetében kifejtett munkásságáról, isteni erőt és áldást kívánva életére és munkásságára új szolgálati helyén. A köszöntések sora János Csaba lelkipásztor igei gondolataival zárult.

A délutáni istentisztelet keretében elhangzott Zsemlye Alfréd lp. székfoglaló igehirdetése az Ef 6: 10-20 alapján, melyben a lelki csatáról, az ellenséges erőkről, a hatékony lelki fegyverzetről, az éber őrködés szükségességéről, az Ige mindenek feletti győzelméről, és a megtalazásról hallottunk. >>>

>>> Énekkari és zenekari szolgálatok után ismét köszöntések hangzottak el: Papp Lénárd lp. és Bálint Pál lp. köszöntötte a felavatott lelkipásztort és feleségét, Lorrettát. Bálint Ibolya jó tanácsokkal, igei úttravalóval látta el az ifjú lelkipásztorfeleséget. A mocsolyai gyülekezet részéről Rácz Tamás, Tolnai Gyula és az énekcsoport szolgált. A köszöntések sora Gergely Pál lp. igei gondolataival és köszöntésével zárult, aki a Mt 11:29 és 2Tim 4:5 versei alapján hangsúlyozta az élet iskolájában való tanulás és a Mestertől való tanulás fontosságát. „Aki tőle tanul, az szolgál jól. A tanulás gyakorlása feljogosít a tanításra, segít a szolgálat teljes betöltésére.”

Isten dicsőítésére játszotta a fúvószenekar Gyulai Gyula karvezető irányításával az „Előtted, Atyánk leborulunk most...” és a „Hajlékunk voltál, Istenünk, minden időben nekünk...” c. karénekeket. Övé legyen a dicsőség most és mindörökké, áldása pedig kísérje továbbra is Zsemlye Alfréd lp. és családja életét, munkásságát, és maradjon a sámsoni gyülekezettel és körzettel! Soli Deo Gloria!

Gergely Erzsébet-Borbála

Istennel a kizishelyzetekben – tanítóként, szülőként, közösségként

Tanítóként, szülőként milyen üzenetet közvetítek, amikor a Föld megrendül egy-egy gyerek személyes életében, vagy a világon (láss akár egy a mostanihoz hasonló háborús helyzetet). Milyen útmutatót, lelki fogódzókat nyújtok a gyerekeknek és tiniknek, és milyen megküzdési stratégiákat adok mintául? Mi az, amiről beszélek nekik és hogyan? Hol találok békességet, és hogyan vezetem el őket a Békességhez? Mit tehet egy tanítói közösség, hogyan fog össze ilyen esetekben? Szeretettel várunk május 21-én Kolozsvárra, a VISZ országos vasárnapi iskolai konferenciájára, ahol ezeket a témákat együtt fogjuk átbeszélni Dr. Berszán Lídia szociológussal, az Ige fényében!

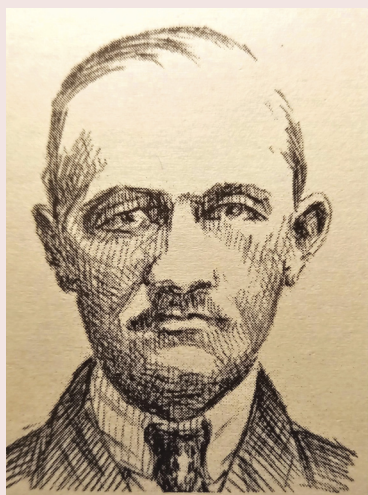
Ilonka Mihály (1885-1937)

– 110 éve avatták diakónussá –

Ahótól borított, letarolt mezők fölött fagyos szellő suhan végig nyomtalanul, amely meglobogtatja a székelyföldi baptista ifjúság félárbocra eresztett gyászlobogóját. Harangzúgás helyett a lelkek harangja zúg a koporsót körülálló, hatalmas tömeg lelkében. A koporsó mellett összetört testű és lelkű özvegy és 10 árva zokogja az elmúlás nehéz fájdalmait, amelyre mintegy visszhangként a gyászoló tömeg felcsukló zokogása felel. – írta Kudelász Nándor, a székelyföldi baptista ifjúság területi titkára *Az Üdv Üzenete* 1938/2. számában. A koporsóban az 53 éves korában elhunyt Ilonka Mihály sok munkában és súlyos betegségben meggyötört teste feküdt. A halálhír, bár nem volt váratlan, mélyen megdöbbenetette az egész magyar baptista közösséget, hiszen a székelyföldi misszió országos feladatokkal is megterhelt oszlopától kellett egy időre búcsút venni.

Ilonka Mihály 1885. január 20-án született Homoródszentmártonban. A húszas éveie elején járva halotta meg az evangéliumot, és 1909-ben, a Kozma Imre által történt bementésével csatlakozott a szülőfalujában működő, kislétszámú baptista gyülekezethez. Azévkben került Lőrík István úttörő missziómunkás, lelkipásztor a Székelyföldre, ahol akkor még csak mindössze tíz kicsiny gyülekezet működött. Lőrík István nagyszerű munkatársra talált a fiatalemberben, akinek szívében ott égett a lélekmentés vágya, a gyülekezet iránt érzett buzgó szeretet. 1911-ben Ilonka Mihály már a gyülekezet vezetőjeként szorgalmazta egy imaház felépítését Homoródszentmártonban, a következő évben pedig diakónussá avatása is megtörtént. Az Úrtól kapott felelősségtudata és missziós látása túlterjedt szülőfaluja határain, és átfogta az egész Székelyföldet. Lőrík Istvánnal és másokkal együtt teljes erőbedobással vitte az evangéliumot, és kivételes gyengédséggel és határozottsággal egyengette a megalakuló gyülekezetek, a leendő munkatársak útját a lelki érettség felé.

A *Békehírnök* 1912. december 15-i számában felhívást tett közzé *Egy kiáltás Erdélyből* címmel, melyben felszólította a magyarországi lelkimunkásokat, hogy vegyék pártfogásukba a székelyföldi missziót, és segítsenek a kiterjedt területen zajló szolgálatban. A felhívás nem maradt válasz nélkül, ám a világháború kitörése jelentős csapást mért a nagy lendületet vett baptista misszióra is. A férfiak sokaságával Lőrík István is kénytelen volt katonai szolgálatot

Ilonka Mihály
(Megyesi József grafikája)

teljesíteni, így a megkezdett munka terhe egyszerűből, szinte teljes egészében Ilonka Mihály vállára nehezedett. Őt ugyanis nem sorozták be, mivel egy súlyos műtét következtében már évekkorábban rokkant lett az egyik lábára. Ez a fizikai korlátoltsága nem volt akadály abban, hogy felvállalja az egész Udvarhely-szék misszióját, a meglévő gyülekezetek gondozását. Egyik feljegyzéséből tudjuk, hogy egyetlen év alatt 10.055 kilométert utazott vonattal, gyalog (beteg lábbal!) megtett 1342 kilométert, alámerített 91 tagot, életre hívott hét új misszióállomást, kétezer darab vallásos iratot és Bibliát juttatott el az érdeklődőknek.

A háborút lezáró trianoni diktátum következtében az erdélyi magyar baptista közösség is kénytelen volt új, immár a budapesti központtól független szervezeti formát keresni magának. Újra kellett szervezni a missziót, létrehozni és munkába állítani a különböző alegységeket. Ilonka Mihály továbbra is a székelyföldi lelki munkát tartotta legfőbb szívügyének, ezért újra segélykérő cikket írt. *A székelyföldi misszióról* című írás az előző évben indult Szeretet lapban jelent meg, 1922. márciusában: *A missziói munka a Székelyföldön az 1900. év után indult el említésre méltó eredménnyel, és a legszebb eredményt a Székelyföld közepén, Udvarhely megyében érte el, amely bár a legkisebb az említett megyék között, több hívő él ott, mint a Székelyföld összes más megyéiben. A homoródszentmártoni munkáskör hét vármegyére terjedt ki 63 állomással és 452 taggal (...). E nagy területen egy munkás végez állandó lelkimunkát odaadó hűséggel és szorgalommal (...). A mi kedves Megváltónknak az az akarata, hogy az ő népe, mint a hegyen épített város, messze kiemelkedjen erkölcsben, szeretetben más népek közül, és mint a gyertya világítson a bűn sötétjében tévelygő emberiségnek. A kedves vezető testvérek figyelmét felhívjuk a székelyföldi misszióra, és az Úr Jézus nevében kérjük, segítsenek rajtunk! Az egyetlen székelyföldi lelkipásztor, akire Ilonka Mihály utalt, Gulács István volt. A cikk hatására több lelkimunkás is a Székelyföldre költözött, és újra fejlődésnek indult a misszió.*

1924-ben lelki szolgálatának újabb mérföldkövéhez érkezett: október 18-án a konferencia prédikátorként rendelte ki az akkor alakuló Brassó-háromszéki körzetbe. 15 misszióállomást vett át. 1925-ben családjával Alsócsernátonba, egy egykori nemesi kúriára költözött, ugyanakkor – negyvenévesen – beiratkozott a Nagyváradon megszervezett lelkimunkásképző iskolába. Az első esztendőben hatszor tartott bemeztést, így 130 személlyel gyarapodott a körzet tagsága. 1930-ig, öt év alatt 35 új misszióállomás jött létre a körzetében. Nem csupán igehirdetéssel, hanem harmóniumjátékával és kivételes szépségű énekhangjával is szolgálta az evangélium terjedését. 1933-ban megválasztották a Székelyföldi Hitközség elnökének és a Magyar Baptista Szövetség alelnökének is. 1935-től a Konvenció alelnökeként szolgált. Ilonka Mihály 1925-1937 közötti munkálkodása idején csaknem minden településen létesült egy-egy új gyülekezet vagy misszióállomás az Alsó-háromszéki medencében. Rákbetegséggel küzdő szervezete az utolsó években nehezen bírta a megfeszített munkát. Nem sokkal azután, hogy országos jelentőségű eseményként bejelentette kényszerű visszavonulását, 1937. december 27-én visszaadta lelkét Teremtőjének. Tíz gyermeke (négy fiú és hat leány) közül István lelkipásztor, Margit pedig Cserepka János feleségeként orvos-misszionárius lett.

Emlékirataiban Megyesi József megörökítette Ilonka Mihály mindennapi életének egy jelentős mozzanatát, példaképpen az utókornak: *Lelkemből kitörölhetetlen az a kép, ahogyan a házi istentiszteleten térdet hajtván imádkozott. Térdet hajtván? De hogyan, amikor az egyik lába teljesen merev volt? Az ige szerint igyekezett minden erejét latba vetni: „Boruljunk le, esünk térdre az Úr előtt!” Egyik térdére esve, a másikat mereven kinyújtva, félig a földön, félig a széken ülve alázatos, mély áhítattal imádkozott.*

Kiss Lehel lp.

MÁJUSI ESEMÉNYEK

- **6-8. között** a Hargita Táborban rendezik meg a 2022-es **Női Csendesnapokat**.
- **9-én a Történelmi Bizottság** ülésezik.
- **10-én lelkipásztor-konferencia** lesz Magyarlónán.
- **27-29-e között a Mabavisz tanácsülésére** kerül sor a Felvidéken.
- Az elnökség és kerületek vezetői is tanácskoznak a hónap folyamán. Imádkozunk vezetőinkért!

A magyarlónai gyülekezet is lelkipásztort avatott

„Ez az a nap, amelyet az Úr rendelt, örvendezünk és vigadjunk ezen!” (Zsolt 118:24) - hangzott fel az ünnepségre biztató ige 2022. március 20-án délelőtt a lónai gyülekezetben. Ezen a napon igazi örömnünpre gyűltünk össze, hálát adni Isten gondviselő kegyelméért, hogy lelkipásztort rendelt a lónai és a mérai gyülekezetnek Pap Lénárd személyében. Ünneplésünk kétszeres imameghallgatás gyümölcse volt: nemcsak a gyülekezett könyörgött azért, hogy Isten rendeljen számunkra lelkipásztort, hanem Pap Lénárd is azért imádkozott, hogy a lónai gyülekezettől kapjon meghívást. Isten pedig úgy rendelte, hogy kegyelméből megadja kéréseinket. Hála Neki ezért!

A délelőtti alkalom imaórával kezdődött. Tóth Róbert lelkipásztor és Mártonfi Timóteus, helyi szolgálattevő, a Lk 4:18-19 alapján buzdítottak hálára a szabadulásért, amit Megváltónk hozott. Ezt követően Borzási Pál, gyülekezetünk korábbi lelkipásztora hirdette Isten ígését a Préd 12:11-16 alapján, a lelkipásztor jelleméről. Egy jó lelkipásztor elsősorban kiegyensúlyozott: egyensúlyra törekszik a tanulásban és a tanításban, a felkészülésben és az üzenet átadásában. A jó lelkipásztor továbbá olyan, mint a szeg és az ösztöke: Isten ígését biztosan, alaposan értelmezi és hirdeti, hogy lehessen építeni rá, valamint mozgásra, haladásra ösztönzi a gyülekezetet, aminek ő maga is része. Lelkipásztori szolgálataért felelősséggel tartozik, és számot fog adni róla.

Az igehirdetés után Pap Lénárd, avatandó lelkipásztor önéletrajzát hallgattuk meg, amiből kiderült, hogy

igen fontos szál köti a lónai gyülekezethez, mivel 2011-ben, egy ifjúsági konferencián itt fogadta el az Úr megtérésre való hívását. Évek múltán, sokak bátorítása mellett, személyes meggyőződése alapján a szolgálatra való elhívásnak is igent mondott. A szolgálatban való helytállásért, vezetésért, áldásért, gyümölcseért és Isten kegyelméért kézzel a szívvel imádkoztak a jelenlevő lelkipásztorok.

Ezután újonnan felavatott lelkipásztorunk köszöntésére került sor a helybeliek és a vendégek részéről. Sok megfontolandó jótanács és bátorító üzenet hangzott el a lelkipásztor felelősségéről, aki a nyáj gondviselője, őrizője és legeltetője (Jakab Endre, helyi gyülekezetvezető az ApCsel 20:28 alapján), az Istennel való járás és a közbenjáró imádság fontosságáról (Rajna Ottó lelkipásztor a 2Móz 34:8-9 alapján), a szeretetben való szolgálatról, amely a győzelmünk kulcsa (Dornea Petrică, a helyi pünkösdi gyülekezet lelki munkása a Mk 10:45 alapján), a szolgálatban való többeltről (Máté János helyi református lelkipásztor az Ézs 6:8 alapján), valamint az együttműködésről és a közös teherviselésről (Oláh Lajos lelkipásztor a Neh 2:18 alapján). Pap Lénárd feleségét, Lídiát, az Ef 4:1-3 igeszakasszal köszöntötte Ferenczi Annamária, és egyben bátorította a hűségre és a kitartásra.

A délelőtti alkalmat közös ebéd követte, így folytattuk az ünneplést. Délután Pap Lénárd lelkipásztor hirdette az ígét a Mt 22:1-14 alapján Isten hívásáról és az ember válaszáról, valamint arról, hogy mit jelent elfoglalni a helyünket Isten országában. Az igehirdetés után újabb köszöntések és bátorító üzenetek hangzottak el a lelki munkában elvárt becsületességről (Máté Miklós lelkipásztor a 2Tim 2:15 alapján), az imaélet fontosságáról (Tóth Róbert lelkipásztor), a szolgálat átvételéről Józsué és Mózes példája alapján (Zsemlye Alfréd lelkipásztor), a szolgálatban való megerősödésről (Pap Elemér, a lelkipásztor édesapja, a 2Tim 2:1 alapján), valamint a szolgálatban való bátorságról (Ferenczi Lajos lelkipásztor az 1Tim 4:12 alapján). Pap Lídia és Jakab Győző verssel, gyülekezetünk gyermekei pedig énekekkel köszöntötték az új lelkipásztort. Szolgált az énekkar és a zenekar is. Az ünnepi alkalmat Fazakas György lelkipásztor igei üzenete zárta, amelyben szolgáló lelkületről és a szolgálat szükséges összetevőiről (indíttatás, bátorság, segítség) volt szó, a Jer 38:7-10 alapján.

Urunk gazdagon megáldotta ezt a napot. A továbbiakban is Benne bízunk, hogy formálni fogja gyülekezetünk életét és szolgálatát lelkipásztorunkkal együtt!

Péter Abigail, Lóna

Bemerítés Szamosújváron

Aprilis 10-én, virágvasárnap délelőtt bemerítési istentiszteletre került sor a szamosújvári imaházban. Igehirdetéssel dr. Kis-Juhász Vilmos tv. szolgált az ApCsel 16: 25-34 alapján. A házaspár, *Mihály Daniel* és *Noémi* a kékes-verecegyházi, *Molnár Anita* pedig a magyarlaposi gyülekezet tagja lett. **(Kiss Lehel, lp.)**

Az ITM Alapítvány bibliaórai tanulmányfüzeteiről

Az ITM Alapítvány 1993-tól kezdve működik Nagyváradon. Ekkor hozta létre Roger MacCasland texasi misszionárius abból a célból, hogy bibliatanulmányozási, evangelizációs és tanítványképző irodalmat állítson elő a Romániában és Magyarországon – később pedig a Moldvai Köztársaságban – élő újszövetségi hívők számára magyar és román nyelven. Kiadványaink az évek során hatékony eszközöknek bizonyultak mindazoknak, akik szeretnék jobban megismerni és szolgálni Istent.

Hálásak vagyunk Istennek azért a kiváltságért, hogy a könyvkiadási tevékenységünk mellett immár huszonkilenc éve nyújthatunk bibliatanulmányozási segédanyagokat a gyülekezetek minden korosztálya számára. A vasárnapi iskolában és a kiscsoportos vagy gyülekezeti bibliaórákon használt anyag korosztályonként kerül megszerkesztésre. Minden korosztálynak (a felnőttek kivételével) négyéves bibliaórai anyaga van, vagyis nyolc féléves füzet. Minden kötetben 26 lecke található. Többnyire a bibliai könyvek kronológiai sorrendje szerint sorakoznak fel a leckék ezekben a kötetekben, figyelembe véve azt a szempontot, hogy minden füzetben legyenek ószövetségi és újszövetségi

leckék egyaránt. Minden féléves anyaghoz rendelkezésre áll egy résztvevőknek és egy tanítóknak szóló füzet.

Az *Útravaló* címet viselő, a felnőtt korosztályoknak készült füzetekben is megtalálható ez a változás az ószövetségi és újszövetségi könyvek között olyan módon, hogy nyolc év leforgása alatt végigolvashassák a Bibliát. A Szövetség által kiadott *Áhítatban* és *Vezérfonalban* levő bibliaórai leckék is e szerint a tervzet szerint jelennek meg. A leckék kidolgozásában évek óta részt vesznek a Szövetség gyülekezeteiben szolgáló lelkipásztorok is.

Az Úr adjon lelki növekedést elősegítő, áldott bibliatanulmányozást!

Az *Útravaló* c. tanulmányfüzet, valamint a gyermek-korosztályoknak szóló segédanyagok megrendelhetők a **fundatia.itm@gmail.com** email-címen, vagy telefonon a **0735 500 100**-as Ebaptifon számon. Részletesebb információkat is ezen a számokon, ezenkívül személyesen Giorgiov Adriánnál, Lovász Zeffer Adinánál és Gönczi Gézánnál lehet kérni.

Szeretettel,

Az ITM Alapítvány munkatársai

**TANÍTVÁNY, SZOLGA,
VEZETŐ**

Bibliai leckék felnőtteknek

ÚTRAVALÓ

2021. január-június

Mi történik egy ifihétvégén Székelyföldön? Aki igazán kíváncsi volt erre, az a Hargitán töltötte március harmadik hétvégéjét, ahol az udvarhelyi és csíki ifi közösen szervezett egy konfit. Szó volt határokról, a keresztény identitás megerősítéséről, a félelem leküzdéséhez vezető útról, és az igazi, Krisztusban rejlő szabadságról. Az előadókon, bizonyágtevőkön keresztül Isten sok fiataalt megújított, vagy épp most először az életükben vízre hívta őket.

Óriási áldás rejlik abban a szabadságban, amikor fiatalok kiállnak, és leplezetlenül beszélnek harcaikról, győzelmeikről, Istennel megélt csodáikról, vagy éppen egy krízishelyzet adta dalt osztanak meg, amit Isten írt a szívükbe. Isten itt elvégzett munkájáról szólnak a következő beszámolók is.

„Isten ez az ifihétvége alatt sok olyan értéket adott, amit csak ott kaphattam meg, csak ott jöhettem rá, hogy mennyire áldott is vagyok őáltala. A legnagyobb őszinteséggel szeretném elmondani, hogy a hétvége előtti héten nem a legjobban alakultak a dolgaim. A hétvége kezdetére már minden emberi erőm megfogyatkozott. Ugyan tudtam, hogy pont a lelki feltöltődés miatt megyek, mégis engedtem sok esetben az ördögnek, és a lelki/testi fáradtságnak. Ami igazán végleg feledésbe merítette ezt az érzést bennem, az egy ének volt, amivel szombaton dicsőítettük Istent. Így szólnak az ének sorai, amelyek egy életre beleégtek a szívembe:

„Bármilyen történt is velem, itt vagyok a legjobb helyen!”

A szívem a mennyekig emelkedett ekkor, testemet libabőr lepte el, és szívem a szájjammal együtt mosoly-

gott, és igazán megértette, hogy mennyire fontos a sorrend, amely elején Isten kell álljon, mindig, mindenkor. Bármennyire fáradt a testem, bármennyire nehéz a lelkem, ha Istennek adok elsőbbséget, háttérbe szorítva az énem, Ő kezét nyújtva erőt, békességet és megnyugvást ad, vagy akár szükségünk szerint aján-dékozik.

És ami még igazán megfogta a szívem és a gondolataimba ragadt a hétvége által, az a szív tisztaságának fontossága. A lelki és a testi tisztaság eddig az én gondolataimban meg »veséimben« nem voltak igazán szavakba foglalva, és nem is voltak olyan tisztán láttatva, mint most, de hála az Úrnak, a fórumbeszélgetésen sor került erre is. És tisztázódott bennem az, ami eddig ködös volt. Valahogy úgy értettem meg, hogy lehet a ház teteje megvan, vagyis az, ami úgy mond egy »ékes-sége a háznak«, de ha az alap és a falak nincsenek biztosra megépítve, lelki értelemben, a gondolataim nincsenek tisztán tartva, akkor az egész lényem tisztasága csorbul. Nagy áldás volt számomra az ifihétvége.”

Kovács Mária (Székelyudvarhely)

„Nem tudom, a többi résztvevő hogyan vélekedik, de én már nagyon vártam, hogy részt vehessek egy nagyobb közösségi alkalmon! Mindennek megvannak az előnyei, de amikor nem csupán öt-hat ember dicsőít, akkor annak – számomra legalábbis – nagy hatása van.

Az utolsó (szombat) esti alkalmon megtérésre és megújulásra is felhívás történt! Minden alkalommal, amikor önvizsgálatot tartok, rájövök, hogy még mindig vissza-visszarántam a kormányt az Úr kezéből, és persze olyankor mindig jön egy viharokkal teli szakasz, de hálás vagyok ugyanakkor azért is, hogy Ő nem hagy a viharban, csupán a kérésére ki kell lépjek, és cselekedjek!

Még egy dolgot szeretnék említeni, és ez a bizonyágtevések, amelyeket hallgatva megerősödik bennem, hogy az imának és a szolgálatnak, tegyük az bármilyen formában, ha Istennek tesszük, gyümölcse van, ha nem is azonnal, de idővel beérik! Egy ének sora is eszembe jut, ami hadd váljon valósággá az én és mindannyiunk életében: »Látok egy nemzedéket, kik tudják mi az elhívás...«! – **Kelemen Márk** (Csíkszereda)

„Jegyzetfüzetem lapjai sokat elárulnak a hétvégéről. Két gondolatot írtam le, de ez nem a tanítások tartalmi szegénységét sugallja. Inkább kimerültséget, hálát, megdöbbenéseket, békét, mosolyokat, pillanatok megragadását, a jelent. **Az első gondolat** ez: »Agapé: MINDIG kezdeményező.« (a mindig aláhúzva, a jövőbeli hitetlen énemnek). Egy gondolat, amit már nagyon jól tudunk, kívülről fújuk. De kívülről éljük-e? Látjuk-e élni? A hétvégén láttam! Láttam, ahogyan Isten fiatalokat megragadott kezdeményező szeretetével, vízre hívta őket, mint Pétert, és ők kiléptek! Feltették nekünk a kérdést: »Máté vagyok, aki kívülről, passzívan megfigyelem az eseményeket, vagy Péter, aki kíváncsian, mégis bátran kilép a hajóból, a »biztonságból«, és rálép a Biztonság vízére?» Istené minden hála a családias hangulatért, azért, hogy többet adott, mint amit kértünk. Voltak bizonyágtételek, amik után nehéz volt két ép mondatot megfogalmazni. Jelen volt Ő, jelen voltunk mi. Magunkévá tettük a pillanatok. A szociális média, az okos kütyük a háttérbe szorultak. Voltak megtérések, megújulások, elköteleződések, tisztulások, Isten-megtapasztalások, éjszakába nyúló teaházak beszélgetések, társasozások. Minden, ami jó!

Második gondolat: Róma 12,1-2. »Kérlek azért titeket, testvéreim, Isten irgalmára, hogy szánjátok oda testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul. Ez a ti okos istentiszteletek. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változtatok el az elmétek megújulása által, hogy megítélhessétek, mi Isten jó, kedves és tökéletes akarata.« Így legyen! SDG! – **Kovács Ágnes** (Székelyudvarhely)

„Mindig nagyon várom az ifjúsági konferenciákat, mivel az ilyen alkalmakon mindig közelebb kerülök Istenhez, betekek vele, fellobban bennem a tűz. Most sem volt ez másképp. Éppen előtte egy hónappal voltam egy magyarországi konferencián, ahol nagyon sok áldást kaptam és

lelkesedéssel jöttem vissza, valamint álltam neki a mindennapoknak. Azonban a székelyföldi konferencia előtti héten már-már kezdett bennem ellankadni ez a tűz, és mondtam is magamban, hogy mennyire jól fog jönni nekem ez a hétvége. Ilyen elvárásokkal indultam el.

A hétvége folyamán sok üzenetet kaptam, de talán most az a gondolat érintett meg a legjobban, hogy ha Istennel vagyok betöltekezve, Ő foglal el minden helyet a szívemben, akkor ott félelemnek, aggodásnak már nincs helye. Ez a betöltekezés ilusztrálva is volt egy üveggel, melybe, ha vizet töltünk, akkor abból a levegő kiszorul. Megtörténhet az is, hogy néha »ki-lötytyenünk«, de ilyenkor újra Istenhez kell forduljunk. Ekkor szólt Isten hozzám és rávilágított arra, hogy nem kell feltétlenül nagy dolog történnjen, vagy elmenni havonta konferenciákra, hogy Ő betöltsön. Elég, ha otthon csendben leülök igét olvasni, imádkozni.

Az Istennel való betöltekezés lényege csak az, hogy nyitott szívvel várjam Istent, az Ő áldását, mindent, amit nekem akar adni. Engem erre tanított ezen a hétvégén.” – **Kiss Jonatán** (Marosvásárhely)

Összeállította:

Trinfa Johanna, Sepsiszentgyörgy

Tinisarok:

Az elfogadottság nyomása

Lehet, hogy nem szeretsz a figyelem középpontjában lenni, azt azonban tudnod kell, hogy a kamaszkor egyik kiemelkedő jellemzője az elfogadás igénye, mert – legyünk őszinték – még a befelé fordulók sem akarnak teljesen láthatatlanok lenni. Ez az igény nyomássá is válhat, ezért soha ne tégy olyat, ami kellemetlen vagy helytelen annak érdekében, hogy megpróbáld elnyerni kortársaid elismerését. Ha valaha is kísértést éreznél ilyesmire, tedd fel magadnak a következő kérdéseket: 1) Ha olyat teszek, amellyel csupán azért hívom magamra mások figyelmét, hogy elfogadásban részesüljek, mennyi ideig leszek képes fenntartani a látszatot? 2) Ha olyat teszek, amiről tudom, hogy helytelen, csupán azért, mert szeretném, ha befogadnának egy társaságba, meddig vagyok hajlandó elmenni ebben a viselkedésben?

Kortársaid elfogadásánál messzemenően fontosabb, és bizonyos értelemben könnyebb is elnyerned Isten elfogadását. Isten hív téged úgy, ahogy vagy. Persze nem azért, hogy úgy is hagyjon, amilyen vagy, hanem azért, hogy megtisztítva általa is elfogadhatóvá tegyen téged: »Jöjjetek, szálljunk vitába! – mondja az Úr. Ha vétkeitek skarlátpirosak is, hófehérekké válhattok, ha vörösek is, mint a bíbor, fehérekké lehettek, mint a gyapjú» (Ézs. 1:18). **(Tomorrow Clubs Romania)**

■ † **Barabás (szül. Gábor) Irén** életének 93. évében, 2022. február 4-én hazaérkezett a mennyei honba. 1930. február 3-án született Homoródalmáson Gábor Sándor és Lídia első gyermekeként. A homoródalmási évek életre szóló emlékként maradtak meg benne, hiszen annak ellenére, hogy korán elkerült onnan, mindig nagy örömmel beszélt ott töltött éveiről. Már fiatalkorában rájött arra, hogy személyes kapcsolatra van szüksége az Istennel, megtért és 1945. július 22-én, tizenöt éves korában, Szentegyházán vallotta meg hitét a bemerítés vizében. Az általános iskola elvégzése után a székelyudvarhelyi tanítóképzőbe iratkozott. A tanítást nemcsak foglalkozásként választotta, hanem hivatásként is. Akkor is hűséges maradt az Úrhoz és a gyülekezetéhez, amikor hite miatt elbocsátották a tanügyből és nem folytathatta tanítói tevékenységét. 1955-ben kötött házasságot a bibarcfalvi Barabás Sándorral. Két fiuk született, Sándor és Zoltán. Temetésére Brassóban került sor 2022. február 6-án, amelyen Budai Dániel meghívott lelkipásztor és Borzási Gyula nyugalmazott lelkipásztor hirdetett igét a Zsolt 90:1-6, valamint az 1Pt 1:3-5 igék alapján. A feltámadás reményében emlékezünk testvérnőnkre. (Budai Dániel)

■ † **Fábián (Kelemen) Etelka** 1936. szeptember 28-kén született Érmihályfalván, nyolc gyermekes család harmadik gyermekeként. Gyermekkorát az érmihályfalvi gyülekezetben töltötte, ahol megismerte az Úr Jézust személyes megváltójának, majd Szilágyi Antal testvér által 1951-ben be is merítkezett. Tizenennyolc éves korában Szatmáron talált munkát és az itteni gyülekezet életébe kapcsolódott be. Később itt kötött házasságot Fábián Istvánnal 1965-ben, házasságukat az Úr két gyermekkel ajándékozta meg. Gyermekéiért, unokáiért és dédunokáiért egész életében hűségesen imádkozott, kérve az Urat, hogy ha lehetséges, mind az Övéi legyenek. 2022. március 13-kán hosszú szenvedés után hívta haza az Úr. Temetése a szatmári román baptista gyülekezetben volt, ahol unokája Fábián Sebastian emlékeztet meg nagymamájáról és hirdette az Úr vigasztaló ígését. (Szabó Szilárd lp.)

■ Fájó szívvel, de az Úr akaratában megnyugodva vetünk búcsút egy időre a drága férjtől, édesapától, nagyatától, akit az Úr március 15-én szólított el a földi létből. † **Kui Attila** 1940. március 7-én született a szilágysági Egrespatakon. 1968-tól feleségével, Irénkével Aradra költöztek, itt munkálkodott az aradi, 1. számú gyüleke-

zetben, majd a román Maranatha imaházban volt tag és szolgált a férfikarban. Utolsó hat életévében nehéz betegség sújtotta, így ritkán tudta látogatni a közösséget. A virasztásán magyar és román lelkipásztrok is szolgáltak, de megszolgált a román férfikórus és a magyar gyülekezet énekkara is. A temetési istentiszteleten Bálint Pál lp. szólta Isten vigasztaló ígését. Hisszük, hogy az elválás nem örök, találkozunk a mennyben, ahova már vágyott. Ezzel a reménnyel búcsúznak tőle szerettei és a gyülekezet. (Fiuk, Kui A.)

■ † **Ozsváth Miklósné szül. Gólya Ida** érszöllősi testvérnő életének 69. évében, 2022. március 18-án hívta haza az Úr, rövid, súlyos szenvedés után. Négy gyermekes családban nőtt fel ikertestvérével együtt, és felnőttként fogadta el az Úr Jézust Megváltójának. 1974-ben pecsételte meg hitét bemerítés által és 1978-ban kötött házasságot Ozsvát Miklóssal, akivel 43 évet éltek boldog házasságban. Házasságukat Isten két gyermekkel és 6 unokával áldotta meg. Testvérnőnk az érszöllősi magyar baptista gyülekezet szerény, halk szavú, de annál hűségesebb és talán legszolgálatkészebb tagja volt. Nemcsak a gyülekezetben, hanem a faluban is ismert volt jólelkűségéről, vendégszeretetéről és segítőkészségéről. Nekrológjához bevezetésként az ApCsel 9:36-39 igeszakaszról a következő megjegyzés volt kiemelve: „...ez gazdag volt jócselekedetekben és alimizsnákban, melyeket osztogatott.” Volt ideje felkészülni a halálra és mély lelki békességgel, családjától és szeretett gyülekezetétől elbúcsúzva adta vissza lelkét Teremtőjének. Temetésén Péter István, Giorgiov Adrián, Bándi Sándor és Veress Efraim lelkipásztrok szolgáltak. Emléke legyen áldott! (Veress Efraim lp.)

■ 2022. március 10-én temettük Gyantán † **Boros Ibolyát**, akit 69 éves korában, másfél évig tartó betegség után szólított haza az Úr. Megtérése és bemerítése 1994-ben történt az Aradi Belvárosi Gyülekezetben. Nyugdíjba vonulása után Gyantára, szülőfalujába költöztek férjével. A kis gyantai gyülekezetben is hamar megtalálta helyét, boldogan szolgálva az Urat és az Ő népét. Majd, 2020 szeptemberének elején hirtelen rosszul lett, s pár héttel később agydaganattal diagnosztizálták. A műtői beavatkozás viszont nem volt javasolt a tumor mély beágyazódása miatt. Hosszú és nehéz hó-

napok következtek. Bár testileg gyengült, a hitben mégis erős maradt. Készült a mennybe, és várta a meghívót. Kincsére is vigyázott, és kész volt találkozni szeretett Megváltójával. Isten ígéje alapján tudjuk, hogy itt ő csupán elaludt, ott pedig él Jézus Krisztussal örökké. A temetésen evangéliumot hallottunk: „Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk.” (1Kor 15:19) – szolt az ige Pardi Félix tv. részéről. Majd Szűcs Sándor, Elekes József és Rajna Ottó lp. testvérek adtak át vigasztaló üzeneteket. Kovács Gyula, Bálint Pál, Albert István Zsolt és Szabó Mihály lp. testvérek kértek imában áldást a népes családra és jelenlevőkre. Emlékét szívünkben őrizzük! (Fia, Boros Róbert lp.)

■ 2022. március 12-én kísértük utolsó földi útjára Szenjánoson † **Szilágyi Dezsőt**, akinek a Megváltója 88 évet ajándékozott. Testvérünk 74 évig volt hűséges, szolgáló tagja a szentjánosi gyülekezetnek. Feleségével, Szilágyi Irénnel, 64 évig éltek boldog házasságban, amit az Úr három lánygyermekkel, öt unokával és négy dédunokával áldott meg. Testvérünk 83 évesen súlyosan megbetegedett, s bár kétséges volt gyógyulása, az Úr csodálatos módon meggyógyította, viszont az ereje egyre fogyatkozott, amíg Megváltója végleg haza hívta. A gyászistentiszteleten, amelyen Eszes Zoltán lelkipásztor is részt vett, Papp Dezső helyi lelkipásztor hirdette a feltámadás ígét, Albert István Zsolt lelkipásztorral együtt. Az elválás bár fájdalmas, de ideiglenes, és ez a hit és reménység tölti be a szívünket, hogy lesz boldog viszontlátás. (A család nevében, unokája, Borzás Edina)

A HÓNAP ÁHÍTATA

Hű munkatársak – Fil 2:19-30

Ez az igeszakasz a Krisztust és a gyülekezetet szolgáló munkatársak hűséges odaadásának, gondolkodásának és tetteinek a gyönyörű leírása. Pál személyesen nem tudott elmenni Filippibe, bár szüntelenül imádkozott értük. Vágyott hát megtudni, hogy vannak, ezért elküldte maga helyett Timóteust. Munkatársai közül senki sem volt hozzá olyan közel, mint ez a fiatal ember. Nem tudjuk, hogy pontosan mikor lett keresztény, azt viszont tudjuk, hogy Pál második misziói útja során találkozott vele, és nyomban meglátta, hogy benne olyan személyre talált, aki jó munkatárs lesz a Krisztus szolgálatában. Vagyis hasznára lesz mind neki, mind a gyülekezeteknek.

Ettől kezdve a legszorosabb kapcsolatban voltak egymással. Pál nagy hasznát vette Timóteusnak, amikor tájékoztatást kért tőle Krisztus gyülekezeteinek állapotáról, vagy amikor tanítást, buzdítást küldött vele olyan helyekre, ahova ő nem juthatott el. Timóteus olyan ember volt, akit bárhova lehetett küldeni, aki készséges volt. Példát vehetünk tőle abban is, hogyan kell elfogadnunk a szolgálatot, és elfoglalnunk a szolgálatban a második vagy sokadik helyet is. Timóteus szolgálata beépült Pálnak, a nagy apostolnak a szolgálatába. Vajon ma vannak-e ilyen lelkületű szolgáló testvérek? Mi magunk készek vagyunk-e így szolgálni vezetőink mellett?

Epafrasztosz a filippibeli gyülekezethez tartozott. Az ő bemutatása tisztábbá teszi a képet előttünk, hogy nemcsak az egyes testvérek kell, hogy szolgáljanak, de maga a gyülekezet is tartozik azzal, hogy szolgáljon a lelki vezetők, pásztorok, előjárók felé. Ezt most ebben az esetben Epafrasztosz tette meg Pál apostol felé a gyülekezetét képviselve. Epafrasztosz és a gyülekezet szoros kapcsolatban voltak egymással.

Pál munkatársai olyan hívők voltak, akik szívükön viselték a gyülekezetek sorsát, áldozatot hoztak a szolgálatban, még az életüket is kockára tették Krisztus munkájáért, és nem a maguk hasznát keresték, hanem az Úr Jézusét. Vizsgáljuk meg életünket ma reggel, hogy rólunk is elmondhatók-e ezek a jellemvonások? Bennünk van-e ez a lelkület, ez a hozzáállás? Könyörölgünk Istenhez változásért, és szánjuk oda életünket Krisztus és az evangélium szolgálatára!

Kelemen S. Sándor lp.
Áhítat, 2022

Megjelent

az *Eszter* c. keresztény női magazin 2022-es első félévi száma. Érdeklődni lehet a lelkipásztorok feleségeinél, vagy az ezzel megbízott nőtestvéreknél.

Kinek tartozunk szeretettel?

– Missziókerületi női délután volt Krasznán

Március 28-án Krasznán találkoztak a Szilágysági Missziókerülethez tartozó nőtestvérek. Érdekes és aktuális témánk így hangzott: „Isten igéje parancsolja: Éljetek minden emberrel békességben! Szeresd ellenségedet!” Erre buzdított az imaáhitat előtt Dimény Edit Krasznáról, és egy bizonyágtétel is elhangzott Szabó Rebeka részéről, Szatmárnémetiből. Az előadást János Csaba, nagybányai lelkipásztor tartotta a Mt 5:44-45 alapján. Elmondta, hogy bár Jézus Krisztus missziós stratégiája az, hogy az övéi szeressék egymást, és ebből a világ megismerje Őt, sajnos, nagyon hiányos a mi szeretetünk még a testvéreink felé is, nemhogy az ellenség irányába! Az ember mindig a kikapukat kereste: ki az én *felebarátom*? A zsidók úgy vélték, hogy csak a honfitársaik, és azok, akiknek a hitük is ugyanaz, tartoznak ide. Mi hogyan gondolkodunk erről? Kinek tartozunk szeretettel? Van-e felmentésünk bárki irányába a szeretet törvénye alól? Mindannyiunknak érdemes és fontos megválaszolni ezeket a kérdéseket. Ki az ellenségünk? A Biblia alapján elmondhatjuk, hogy nem ember az, hanem egyedül az ördög, aki az Isten ellensége is (1Pt 5:8, Ef 6:12). De Isten fegyverzete hatékony az ördög minden mesterkedése ellen, mert az Ő kezében van, nem a miénkben. Állandó harcban állunk a Sátánnal, aki sokszor embereket használ arra, hogy minket támadjon. Néha még a gyülekezeti tagok közül is lesznek olyanok, akik ellenségesen viselkednek velünk. Mit tegyünk ilyen helyzetben? A Biblia utasítása világos és egyértelmű: **1.** Szeretnünk kell az ellenségesen viselkedő embertársunkat, Isteni szeretettel, Tőle kapott erővel, szilárd döntést hozva erről, kitartva a döntésünk mellett. **2.** Jót kell tennünk azal, aki gyűlöl minket. Isten ad bölcsességet erre is, hogy mit tegyünk, mikor és hogyan, ahhoz, hogy „eleven szemet gyűjtsünk a fejére”. **3.** Imádkozzunk az üldözőinkért: a megtérésükért, azért, hogy a kapcsolatunk helyreálljon. Istennél nincs lehetetlen. Elsősorban határozott döntést kell hoznunk arról, hogy szeretni AKARJUK azokat, akik minket nem szeretnek, vagy egyenesen gyűlölnek.

Ez meg fogja határozni a további viselkedésünket, tetteinket. Csak akkor tudjuk Jézust bemutatni a világnak, ellenségeinknek, ha Krisztus él bennünk. János Mónika az emberi kapcsolatokat egy kőfal képével illusztrálta. Sokféle kőből összerakva, erős védelemként szolgál. Ez a szerepe. Ám, ha nem tartjuk karban, repedések jelentkeznek rajta, s végül összedől. Minden elromlott kapcsolat egy-egy rés a falon. Oda kell állnunk a repedésekre, és ki kell javítanunk ezeket, mielőtt menthetetlenné válna a fal. Ezt úgy tehetjük, ha mindent megteszünk annak érdekében, hogy minden emberrel békességben éljünk. Nagyon nagy hatása van annak, ha szeretem, vagy nem szeretem felebarátomat, ellenségemet. Istennel való, de saját magammal és másokkal való kapcsolatomban is nagyban függ ettől. Ha megtanulom szeretni ellenségemet, én magam is épülök, növekedek a hitben, és egyben bizonyágtétel is: Isten szeretetét mutatom be általa másoknak. Álljunk a részekre, legyünk hídépítők! Arra nincs befolyásunk, hogy mások mit tesznek, hogy bánnak velünk, de az a mi döntésünkön múlik, hogy hogyan reagálunk az ellenséges megnyilvánulásokra, bántásokra. Fórumbeszélgetésünket Kovács Judit vezette, és arra buzdított minket, hogy a hozzáállásunkat változtassuk az Istené szerint, Ő ugyanis ezt mondja azokról, akik tisztelik és félik Őt: „ők az én kincseim!” (Mal 3:17 Egyszerű ford.) Úgy tekintsünk mi is testvéreinkre, mint értékes kincsekre. Isten szemével lássuk egymást, ügyeljünk egymásra, akkor Isten áldása kíséri életünket. Legyünk nemeslelkűek, nemesen gondolkodjunk, és tartsunk ki a jó cselekvésében (Ézs 32:8)! Még szívünkben se gondoljunk gonoszt egymás ellen (Zak 7:10 Károli)! Minden féltett dolognál értékesebb a szívünk, vigyázzunk a tisztaságára (Péld 4:23). Áldott alkalom volt, Isten szólt eszközein keresztül. Adjon nekünk erőt, kitartást a hallottak gyakorlatban való megéléséhez!

Nagy Edit, Nagyfalu

Szeretet kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605